

SFS nr: 1990:1147

Begravningsförordning (1990:1147)

Utfärdad: 1990-12-06

Ändring införd: t.o.m. SFS 1999:882

Inledande bestämmelser

1 §

I denna förordning finns föreskrifter som ansluter till begravningslagen (1990:1144).

2 §

De uttryck och benämningar som används i förordningen har samma betydelse som i begravningslagen (1990:1144).

Med skattemyndighet avses den skattemyndighet som skall ta emot ett dödsbevis enligt 4 kap. 3 eller 4 § begravningslagen eller, när någon har avlidit utomlands, den skattemyndighet som skall ta emot en anmälan enligt 4 kap. 1 § samma lag. Förordning (1991:802).

Gravkarta

3 §

På en gravkarta skall med nummer anges samtliga gravplatser inom begravningsplatsen.

Äldre gravplatser anges därvid så fullständigt som möjligt.

Om det finns en minneslund på begravningsplatsen, skall också den anges.

Gravbok och gravregister

4 §

En gravbok eller ett gravregister skall föras av den som förvaltar en allmän begravningsplats. Förordning (1999:882).

5 §

I gravboken eller gravregistret skall för varje belagd eller upplåten gravplats anges

1. nummer enligt gravkartan,
 2. namn, personnummer och adress på den eller dem som gravplatsen har upplåtits, överlåtits eller gått över till,
 3. tiden för upplåtelsen,
 4. namn och personnummer på den som har gravsatts inom gravplatsen samt dödsdag och hemort vid dödsfallet,
 5. datum för gravsättning samt stoftets eller askans läge inom gravplatsen, och
 6. datum när gravrätten har återlämnats, förverkats eller på något annat sätt upphört.
- Äldre gravplatser och gravar anges därvid så fullständigt som möjligt.

6 §

I fråga om en minneslund skall gravboken eller gravregistret innehålla uppgifter om

1. namn och personnummer på den som har gravsatts inom minneslundan samt dödsdag och hemort vid dödsfallet, och
2. datum för gravsättning.

Gravbrev

7 §

Ett gravbrev skall innehålla uppgifter om

1. vem eller vilka gravrätten har upplåtits till,
2. vilken gravplats som upplåtelsen avser,
3. upplåtelseiden,
4. de villkor som gäller för upplåtelsen, och
5. vem eller vilka gravrätten skall gå över till, om det har bestämts vid upplåtelsen.

I gravbrevet skall det också finnas en upplysning om den anmälnings- skyldighet som den avlidne gravrättsinnehavarens dödsbo har enligt 7 kap. 16 § begravningslagen (1990:1144).

8 §

Om gravrättsinnehavaren under upplåtelseiden genom ett skriftligt förordnande har bestämt vem eller vilka som gravrätten skall gå över till, bör upplåtaren låta anteckna det i gravbrevet. Upplåtaren bör i gravbrevet också låta anteckna vem eller vilka som gravrätten har gått över eller överlåtits till.

Kremationsjournal

9 §

I en kremationsjournal skall i löpande nummerföljd antecknas

1. de avlidnas fullständiga för- och efternamn, personnummer, dödsdag och hemort vid dödsfallet,
2. datum för utfärdandet av intyg för kremering,
3. datum för kremeringen, och
4. datum för gravsättningen, om askan gravsätts på en begravningsplats som är belägen vid krematoriet eller, i andra fall, när och till vem askan har översänts eller lämnats ut.

Detta gäller dock inte kremering av dödfödda som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144). I sådana fall skall i stället datum för kremeringen antecknas på det där nämnda läkarintyget. Förordning (1999:882).

Gravar

10 §

En kistgrav skall vara så djup att en kista som sätts ned i graven täcks av ett jordlager på minst en meter över kistans högsta del, gravkullen oräknad.

11 §

Ett stoft får gravsättas i en kyrka, ett gravkor eller något annat särskilt anordnat gravrum bara om stoftet är balsamerat på ett lämpligt sätt och de ytterligare åtgärder har vidtagits som den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet kan komma att besluta till skydd mot olägenheter för människors hälsa med stöd av 2, 9 och 26 kap. miljöbalken eller föreskrifter meddelade med stöd av balken.

Stoftet skall vara inneslutet i en lufttät metallkista, när stoftet skall gravsättas i en kyrka där gudstjänst brukar hållas eller i ett gravkor som står i omedelbar förbindelse med en sådan kyrka. Förordning (1999:882).

12 §

Före en gravsättning som avses i 11 § skall den som ordnar med gravsättningen visa att de åtgärder har vidtagits som krävs för gravsättningen.

Dödsbevis och intyg om dödsorsaken

Gemensamma bestämmelser

13 §

Dödsbeviset och intyget om dödsorsaken skall innehålla den avlidnes namn och personnummer samt uppgift om tid och plats för dödsfallet.

Dödsbeviset skall dessutom innehålla läkarens uttalande i frågan om det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning av den döda kroppen.

Intyget om dödsorsaken skall innehålla läkarens uttalande om dödsorsaken och uppgift om de undersökningar som ligger till grund för uttalandet. Förordning (1996:541).

13 a §

har upphävts genom förordning (1996:541).

13 b §

har upphävts genom förordning (1996:541).

13 c §

har upphävts genom förordning (1996:541).

14 §

En läkare är skyldig att vid ett dödsfall skyndsamt lämna en annan läkare de uppgifter som denne behöver för att kunna utfärda dödsbeviset och intyget om dödsorsaken. Förordning (1996:541).

Dödsbevis

15 §

Den läkare som vid ett dödsfall har fastställt att döden inträtt skall ansvara för att dödsbeviset utfärdas. Beviset skall lämnas senast första vardagen efter det att dödsfallet konstaterades.

Innan dödsbeviset utfärdas, skall en läkare göra en noggrann yttre undersökning av den döda kroppen om det inte står klart att en rättsmedicinsk undersökning skall göras.

Den yttre undersökningen får också underlåtas om en läkare har undersökt den döde så kort tid före dödsfallet att det föreligger ett tillförlitligt underlag för att utesluta att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning. Förordning (1996:541).

Intyg om dödsorsaken m.m.

16 §

Den läkare som har utfärdat dödsbeviset skall även ansvara för att intyget om dödsorsaken utfärdas. När denne begär det, är den läkare som har vårdat den avlidne för den sjukdom eller det tillstånd som ledde till dödsfallet skyldig att utfärda intyget. Den läkare som skall utfärda intyget skall, om det behövs, ta initiativ till en klinisk obduktion.

Intyget skall sändas till Socialstyrelsen inom tre veckor från det att dödsbeviset utfärdades.

Denna tidsgräns får överskridas endast om det finns särskilda skäl. Socialstyrelsen skall i sådant fall skriftligen underrättas om förseningen och om skälen för denna.

Efter rättsmedicinsk undersökning svarar Rättsmedicinalverket för att intyget utfärdas och sänds in. Förordning (1996:541).

17 §

En skattemyndighet skall lämna de uppgifter som Socialstyrelsen behöver för att, om intyget om dödsorsaken inte har kommit in inom den tidsgräns som anges i 16 §, kunna uppmana den som skall lämna intyget att genast göra det. Förordning (1996:541).

18 §

En skattemyndighet som har tagit emot en utländsk handling som anger att en här i landet folkbokförd person har avlidit i utlandet, skall sända handlingen till Socialstyrelsen.

Förordning (1996:541).

Socialstyrelsens föreskrifter

19 §

Socialstyrelsen får efter samråd med Riksskatteverket, Rikspolisstyrelsen och

Rättsmedicinalverket

1. meddela föreskrifter om de undersökningar och den utredning i övrigt som dödsbevis och intyg om dödsorsaken skall grundas på,
2. meddela ytterligare föreskrifter om vad dödsbevis och intyg om dödsorsaken skall innehålla samt fastställa formulär för dessa handlingar, och
3. meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten inom hälso- och sjukvården av 4 kap. 2-5 §§ begravningslagen (1990:1144) och 14-16 §§ denna förordning. Förordning (1996:541).

Tillstånd till gravsättning eller kremering när stoft har förts in till Sverige

20 §

Till en ansökan om tillstånd till gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) skall fogas ett intyg om dödsfallet av behörig myndighet eller behörig läkare i det land där dödsfallet inträffade.

Intyget skall innehålla uppgift om dödsdagen. Om det är möjligt, skall intyget också innehålla uppgift om dödsorsaken. Förordning (1991:802).

21 §

En polismyndighet som meddelat tillstånd till gravsättning eller kremering skall sända tillståndet till skattemyndigheten.

Polismyndigheten skall sända sådana intyg som avses i 20 § till Socialstyrelsen. Förordning (1996:541).

Intyg för gravsättning av stoft och kremering

22 §

Ett intyg för gravsättning av stoft eller kremering skall utfärdas på en blankett som fastställs av riksskatteverket.

23 §

har upphävts genom förordning (1999:882).

24 §

När medling enligt 5 kap. 3 § första stycket begravningslagen (1990:1144) har begärts, skall huvudmannen för begravningsverksamheten på den ort där den avlidne senast var folkbokförd genast meddela det till skattemyndigheten.

Om ett intyg för gravsättning eller kremering redan har utfärdats, skall meddelande lämnas också till de förvaltare av begravningsplatser och innehavare av krematorier som kan bli berörda. Förordning (1999:882).

25 §

Om medlingen leder till enighet mellan parterna eller ärendet återkallas hos huvudmannen för begravningsverksamheten, skall denne meddela detta till dem som har underrättats enligt 24 §. Förordning (1999:882).

26 §

När länsstyrelsens beslut enligt 5 kap. 4 § begravningslagen (1990:1144) har vunnit laga kraft, skall länsstyrelsen genast sända beslutet till den huvudman som har hänskjutit ärendet. Om länsstyrelsens beslut har överklagats, skall i stället den domstol som senast handlagt ärendet sända beslutet.

Huvudmannen skall därefter meddela dem som har underrättats enligt 24 § att ärendet är slutbehandlat. Förordning (1999:882).

Vid kremering och gravsättning

27 §

När stoftet efter en avliden har kremerats eller när askan eller stoftet har gravsatts på en begravningsplats i Sverige, skall den som innehar krematoriet eller den som förvaltar begravningsplatsen genast meddela det till skattemyndigheten.

Till sådant meddelande från den som innehar krematoriet skall ett utdrag ur kremationsjournalen fogas.

Första och andra styckena gäller dock inte i fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144). Förordning (1999:882).

Vid överförande av aska

28 §

När aska lämnas ut för att gravsättas på enbegravningsplats i Sverige, skall den som innehar krematoriet genast sända ett utdrag ur kremationsjournalen om den avlidne till den som förvaltar begravningsplatsen. Ett sådant utdrag skall också genast sändas till den som skall förvara askan enligt 5 kap. 13 § begravningslagen (1990:1144).

I fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144) skall i stället det där nämnda läkarintyget sändas. Förordning (1999:882).

29 §

Den som har tagit emot utdraget ur kremationsjournalen eller läkarintyget enligt 28 § skall se till att askan utan dröjsmål blir gravsatt eller omhändertagen för förvaring.

Gravsättning på någon annan plats än begravningsplats

Utströende av aska

30 §

Askan efter en avliden får strös ut på någon annan plats än begravningsplats, om länsstyrelsen i det län där det är meningen att askan skall strös ut ger tillstånd till det.

Tillstånd får meddelas bara om den plats där askan skall strös ut är lämplig för ändamålet och om det är uppenbart att man kommer att hantera askan på ett pietetsfullt sätt.

Delning av aska

31 §

Askan efter en avliden får delas, om länsstyrelsen i det län där kremeringen har skett ger tillstånd till det.

Tillstånd får meddelas bara om

1. det finns synnerliga skäl för det,
2. en del av askan skall gravsättas utomlands, och
3. det är uppenbart att man kommer att hantera askan på ett pietetsfullt sätt.

Gemensamma bestämmelser om utströende och delning av aska

32 §

Ansökan om tillstånd enligt 30 eller 31 § skall göras av den som ordnar med gravsättningen.

33 §

Om tillstånd meddelas, skall länsstyrelsen i beslutet ange de villkor för förfarandet med askan som länsstyrelsen anser nödvändiga.

34 §

Den som har fått tillstånd enligt 30 eller 31 § skall inom den tid som länsstyrelsen bestämmer lämna in ett intyg till länsstyrelsen om att det har förfarits med askan i enlighet med beslutet om tillstånd.

35 §

När ett intyg som avses i 34 § har kommit in till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen genast meddela det till skattemyndigheten. Förordning (1991:802).

Utförsel av stoft från Sverige

Passersedel

36 §

Stoftet efter en person som har avlidit i Sverige får föras ut ur landet bara om en passersedel lämnas till Tullverket i utförselorten.

Passersedeln skall utfärdas av skattemyndigheten. Förordning (1999:511).

37 §

Passersedel får utfärdas bara om

1. intyg för gravsättning av stoft eller kremering kan utfärdas enligt 4 kap. 7 § begravningslagen (1990:1144), och

2. ett intyg från begravningsentreprenör visar

_ att föreskrifterna i 40, 41 och 43 §§ är uppfyllda, och

_ att kistan inte innehåller något annat än stoftet och sådana personliga tillhörigheter som skall gravsättas eller kremeras tillsammans med det.

Första stycket 2 gäller dock inte vid utförsel till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Förordning ((1991:802).

38 §

Passersedeln skall utfärdas på en blankett som fastställs av riksskatteverket. Den skall avfattas på svenska och engelska eller svenska och franska.

Vid utförsel till Danmark, Finland, Island eller Norge behöver dock passersedeln avfattas bara på svenska.

39 §

När passersedeln har lämnats till Tullverket, skall verket på en kopia av passersedeln anteckna att stoftet har förts ut ur Sverige och genast återsända kopian till skattemyndigheten.

Förordning (1999:511).

Kistans beskaffenhet m.m.

40 §

En kista som används för transport från Sverige av en avlidens stoft skall vara ogenomtränglig för fukt och invändigt innehålla ett absorberande material.

Kistan kan bestå av

1. en yttre träkista med minst 2 cm tjocka sidor och en inre kista av zink eller något annat självförstörande material, eller

2. en träkista med minst 3 cm tjocka sidor som invändigt är klädd med zink eller något annat självförstörande material.

Vid transport med flyg gäller dessutom att kistan skall vara försedd med en reningsanordning som utjämnar trycket. Om en reningsanordning saknas, skall kistan vara så hållbar att den kan motstå den tryckförändring som kan uppkomma under transporten.

41 §

Om dödsfallet har orsakats av en smittsam sjukdom, skall kroppen vid transporten vara klädd i en svepning som är indränkt med en antiseptisk lösning.

42 §

Vid transport till Danmark, Finland, Island eller Norge tillämpas föreskrifterna i 40 och 41 §§ bara om

1. den som sköter transporten kräver det, eller
2. dödsfallet har orsakats av en smittsam sjukdom och en läkare bestämmer att föreskrifterna skall tillämpas.

Kistan skall dock vara tät och tillräckligt solid.

43 §

En kista som transporteras med vanlig frakt skall förpackas så att det inte framgår att det är en kista.

På förpackningen skall anges att den skall hanteras med varsamhet.

Utförsel av aska från Sverige

44 §

Aska efter en avliden som har kremerats i Sverige får föras ut ur landet bara om ett utdrag ur kremationsjournalen om den avlidne lämnas till Tullverket i utförselorten. I fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144) skall i stället en kopia av det där nämnda läkarintyget lämnas.

Utdraget eller kopian skall tillhandahållas av den som innehar krematoriet. Förordning (1999:882).

45 §

När utdraget ur kremationsjournalen har lämnats till Tullverket, skall verket på utdraget anteckna att askan har förts ut ur Sverige och genast sända det till innehavaren av krematoriet. Innehavaren av krematoriet skall därefter till skattemyndigheten sända ett meddelande om att askan enligt mottaget bevis har förts ut ur Sverige. Förordning (1999:882).

Reglering av kostnader vid gravsättning (s.k. begravningsclearing)

46 §

Kammarkollegiet skall årligen fastställa en taxa enligt vilken ersättning skall betalas för tjänster som avses i 9 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) när en huvudman enligt 9 kap. 10 och 11 §§ begravningslagen skall ersätta någon som tillhandahållit dessa tjänster. Förordning (1999:882).

47 §

Taxan skall grundas på ett underlag som visar den beräknade kostnaden för de olika tjänsterna. Kammarkollegiet skall samråda med huvudmännen i fråga om underlaget. Om den faktiska kostnaden för en viss tjänst regelmässigt överstiger den beräknade kostnaden i väsentlig mån till följd av geografiska faktorer, särskilda begravnings seder eller andra förhållanden, får detta beaktas när taxan för tjänsten fastställs. Förordning (1999:882).

48 §

Kammarkollegiet skall senast den 1 september fastställa den taxa som skall tillämpas under det följande kalenderåret. Huvudmännen för begravningsverksamheten skall på lämpligt sätt informeras om taxan. Förordning (1999:882).

Ombud

Ombudets uppgifter

49 §

Grundläggande bestämmelser om ett ombuds uppgifter finns i 10 kap. begravningslagen (1990:1144). Vid fullgörande av sitt uppdrag skall ett ombud inom sitt verksamhetsområde

1. skaffa sig kännedom om hur begravningsverksamheten är organiserad och utförs för dem som inte tillhör Svenska kyrkan och om deras önskemål rörande verksamheten,
2. informera dem som inte tillhör Svenska kyrkan om sin verksamhet och hålla kontakt med

företrädare för andra trossamfund än Svenska kyrkan och andra berörda parter,
3. hos huvudmannen för begravningsverksamheten föreslå de åtgärder som behövs för att tillgodose beaktansvärda önskemål som kommer till ombudets kännedom,
4. skriftligen meddela Kammarkollegiet om han eller hon tillstyrker eller avstyrker huvudmannens förslag till begravningsavgift. Meddelandet skall lämnas i omedelbar anslutning till att Svenska kyrkan lämnat underrättelse om avgiftssatser för begravningsavgift enligt 3 § första stycket förordningen (1999:729) om begravningsavgift. Om förslaget avstyrks skall ombudet skriftligen motivera det och lämna ett eget förslag till begravningsavgift. Förordning (1999:882).

Hur ombud utses och entledigas

50 §

Verksamhetsområdet för ett ombud omfattar församlingarna inom en kommun. Länsstyrelsen får besluta om ett annat verksamhetsområde om det finns skäl för det.

Länsstyrelsen skall ge kommunen tillfälle att föreslå personer som är lämpliga för uppdraget som ombud. Förordning (1999:882).

51 §

Ett ombud skall utses för en tid av fyra kalenderår, räknat från och med den 1 januari året efter det år då det hållits val till kommunfullmäktige. Förordning (1999:882).

52 §

Om ett ombud inte fullgör sin uppgift på ett tillfredsställande sätt får länsstyrelsen entlediga ombudet. Förordning (1999:882).

Ersättning till ombud

53 §

Ett ombud har enligt 10 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) rätt till skälig ersättning av huvudmannen för sitt arbete. Ersättningen skall bestå av ett årligt grundarvode och ett belopp per sammanträde som ombudet är närvarande vid. Sammanträdesersättning betalas ut endast för protokollförda sammanträden hos en huvudman och sammanträden för samråd enligt 2 kap. 2 § andra stycket begravningslagen (1990:1144). Förordning (1999:882).

54 §

Det årliga grundarvodet betalas i förhållande till folkmängden den 1 januari i den kommun eller annat verksamhetsområde som ombudet utsetts i enligt följande.

Folkmängd den 1 januari Grundarvode, kronor

< 24 999 7 500

25 000 - 74 999 10 000

>75 000 - 15 000

Sammanträdesarvodet skall vara 400 kronor per sammanträde som ombudet är närvarande vid. Förordning (1999:882).

55 §

Ett ombud som får vidkännas löneavdrag eller annan inkomstförlust på grund av sammanträden som anges i 53 § har rätt till ersättning för sådan inkomstförlust. Ersättning till den som driver egen verksamhet betalas högst med det belopp per sammanträdesdag som motsvarar 75 procent av egenföretagarens enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring fastställda sjukpenninggrundande inkomst, delad med 365. Förordning (1999:882).

56 §

Ett ombud har enligt 10 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) rätt till skäligen ersättning för sina kostnader. Ersättning skall betalas för sådana kostnader som varit nödvändiga för fullgörande av uppdraget.

Reseersättning och traktamente betalas enligt de bestämmelser om reseförmåner som enligt kollektivavtal gäller för statstjänstemän i allmänhet. Förordning (1999:882).

57 §

Ombudet skall begära ersättning hos var och en av huvudmännen inom verksamhetsområdet. Därvid skall grundarvodet fördelas lika mellan huvudmännen inom verksamhetsområdet.

I en begäran om ersättning skall de sammanträden som ombudet varit närvarande vid redovisas. Har ombudet deltagit i sammanträden som avsett flera huvudmäns verksamhet, skall det av begäran framgå enligt vilka grunder ersättningsanspråket har fördelats mellan huvudmännen. Förordning (1999:882).

Ombudets redovisning

58 §

Ombudet skall senast den 31 mars varje år ge in en årsberättelse till länsstyrelsen.

Årsberättelsen skall innehålla en redogörelse för verksamheten under det närmast föregående kalenderåret samt en redovisning dels av den tid som lagts ned på sammanträden och annat arbete, dels av den tid som lagts ned på arbete för olika huvudmän. Av berättelsen skall även kostnaderna för ombudets arbete för olika huvudmän framgå. Förordning (1999:882).

Överklagande

59 §

Skattemyndighetens beslut om passersedel enligt 36 § får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får inte överklagas. Förordning (1999:882).

Övergångsbestämmelser

Sfs 1990:1147

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1991.

2. I fråga om gravbrev som har utfärdats före ikraftträdandet gäller dock fortfarande föreskrifterna i den upphävda begravningskungörelsen (1963:540).

Sfs 1999:882

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Kammarkollegiet skall senast den 31 januari 2000 fastställa taxa enligt 46 § för år 2000.

3. Utan hinder av vad som anges i 51 § skall förordnandet för ett ombud första gången gälla till utgången av år 2002.